

μοίρηναν ὃ ἀνακαλύψωσι λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐπιγραφὴν δι-
γλωσσον, ἥτοι εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν καὶ εἰς γλῶσσαν παλ-
μυραϊκὴν. Ὡς γνωστὸν, ἡ Παλμύρα ὑπῆρξε πόλις περιφανὴς
τῆς ἀρχαίας Συρίας, σὺνδύεται δὲ ταύτης λαμπρὰ ἐρείπια.
Ἀπετέλει δὲ μετὰ τῆς περιχώρου μικρὰν ἡγεμονίαν, ἥτις
προσθητὴ τῇ ῥωμαϊκῇ αυτοκρατορίᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς
γ' μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος. Οἱ κάτοικοι τῆς Παλ-
μύρας ἦσαν φυλῆς Σιμιτικῆς, ἥτοι συγγενεὺς τῶν Ἀράβων
καὶ τῶν Ἑβραίων, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἐπομένως μεγάλῃ
ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀραβικὴν καὶ τὴν ἑβραϊκὴν. Ἡ
παλμυραϊκὴ γλῶσσα εἶνε ἐν μέρει γνωστὴ ἐκ τῶν μέγροι
τοῦδε ἀνακαλυφθεῖσων ἐπιγραφῶν. Ἡ παρὰ τῶν βῶσων
περιηγητῶν ἀνακαλυφθεῖσα ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ
Ἀδριανοῦ καὶ φέρεται τὴν χρονολογίαν τοῦ 137 ἔτους μετὰ
Χριστοῦ. Εἶνε δὲ αὐτῇ τελωνιακὴ διατίμησις ἀφορώσα εἰς
τὰ τελωνιακὰ τέλη τὰ εἰσπραττέα ἐπὶ τῶν ἐν Παλμύρᾳ εἰ-
σερχομένων καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένων ἐμπορευμάτων. Ἡ
ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴ μεγάλῃ φαίνεται ἔχουσα ἀξίαν διὰ τε
τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων Σιμιτικῶν γλωσσῶν, καθόσον εἶ-
νε ἡ μεγαλειτέρα εἰς παλμυραϊκὴν ἢ ἀραβικὴν γλῶσσαν
γνωστὴ ἐπιγραφὴ, καὶ διὰ τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας πληρο-
φορίας, ἃς παρέχει περὶ τῆς τότε, κατὰ τὰς χώρας ἐκείνας,
ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἀλλ' ἀξίον σημειώσεως εἶνε καὶ τοῦ-
το, ὅτι ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς καταφανὴς γίνεται ἡ
διάδοσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν Σι-
μιτικῶν φυλῶν τῆς ἐρήμου, αἵτινες ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οὐ
μόνον ἤνουν καὶ ἐλάλουν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ἐχρῶντο αὐτῇ
πολλάκις ὡς γλώσσῃ ἐπισήμῳ.

— Ἐν ταῖς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς τῆς
ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας εὐρέθησαν, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ
διουθύνοντος αὐτῆς κ. Καβδαδία, δύο ῥωμαϊκῆς ἐργασίας
ἀγάλματα, ὧν τὸ μὲν εἰκονίζει τὸν Ἀσκληπιόν, τὸ δὲ τὴν
Ἥρην. Οὕτως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ θεάτρου εὐρέθησαν μέ-
χρι τοῦδε πέντε ἀγάλματα. Κατὰ τὸ παρὸν ἀνασκάπτεται
ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρου· ὕστερον δὲ θὰ ἀνασκαφῇ καὶ ὁ ἱερός
περίβολος πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἄλ-
λων ἐπισήμων οἰκοδομημάτων.

— Τυχαιῶς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ γεωργοῦ τινος ἐν τῇ ἀρ-
χαίᾳ Μαντινείᾳ ἀγάλμα παριστῶν ἄνδρα, ὠραίας τέχνης
καὶ ἀρχαίας ἐποχῆς. Ἐγεί κεκομμένην τὴν δεξιάν χειρὰ
κατὰ τὸν ὦμον καὶ τὴν ἀριστεράν κατὰ τὸν ἀγκῶνα· ἐπί-
σης τὸν ἀριστερόν ποδα εἰς τὸ μέσον τοῦ μηροῦ καὶ τὸν δε-
ξιόν κατὰ τὸ γόνυ. Μόνον ἡ ῥίς εἶνε ἐξηφανισμένη.

— Ἐξεδόθησαν ἄρτι τὰ ἑξῆς βιβλία :

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ Ἑθνικῷ Πανεπιστη-
μίῳ κ. Γ. Καραμήττα πραγματεία «Περὶ ἐλώδους αἰμο-
σφαιρινουρικοῦ πυρετοῦ».

ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Μοσχολάκη ἡ ἐπὶ ὑψηλῆς διατριβῆς
τοῦ ἡ ἀφορώσα «Τὸ ἐν Ἑλλάδι δημόσιον δίκαιόν ἐπὶ τουρ-
κοκρατίας».

ὑπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐφέτου Α. Θεοδωρίδου φυλλάδιον
ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἰσχυροῦς φορο-
λογίας».

ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ν. Παππαμιχαλοπούλου ἑτερον ὑπὸ τὸν
τίτλον «Ἐντυπώσεις ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βῶλον».

ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου τὸ ἐκ τῆς τοῦ συγγράμ-
ματος αὐτοῦ τοῦ ἐπιγραφομένου «Ταμεῖον ἐπιστημονικῶν
γνώσεων».

ὑπὸ τῶν κκ. Δ. Τ. Ταμπakoπούλου καὶ Ι. Δ. Κατάρη
«Πρῶται βοήθειαι εἰς τοὺς δηλητηριαζομένους, ἀσφυκτικούς,
τραυματίας καὶ αἰφνιδίως νοσοῦντας» μετάφρασις τοῦ ὁμο-
νόμου ἔργου τοῦ E. Ferrand.

ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτινέλλη ἡ ποιηθεῖσα «Ὡδὴ εἰς τὸν Ὁά-
γαντον τοῦ Κανάρη».

ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Σκαλίδου τὰ τοῦ «Λουκιανοῦ Σαμο-
σάτειος ἅπαντα» μεταγλωττισμένα εἰς τὴν καθωμίλημένην.

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Δημαρᾶ
τοῦ β' μέρους τῆς «Νομικῆς ἐπιστήμης τοῦ καθημερινοῦ βί-
ου» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Λύσεις», ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ κ. Δ.
Α. Χ. Κώστα μετάφρασις τῆς «Ιατροδικαστικῆς τοῦ La-
taud».

Ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς ἑνταῦθα τρεῖς νέαι ἐφημερίδες
ὑπὸ τοῦ ἑξῆς τίτλου: «Ἠλιος», «Ἀμερόληπτος» καὶ «Ἑρ-
μῆς». Ἐν Σύρῳ ἑτέρα ὑπὸ τὸν τίτλον «Φερικύδης». Ἀγ-
γέλλεται δὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς «Μερίμνης» καὶ ἡ προσεχὴς

ἐκδοσις ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας ἑλληνικῆς ἐφημερίδος πο-
λιτικῆς, ἐμπορικῆς καὶ φιλολογικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Φά-
ρος τῆς Μεσσήνης».

ΒΙΒΛΙΑ

2541. «Εστία». Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τέ-
μος II', 11' Ἀπριλίου 1882. Ἀριθ. 328 (276). Λεπτά 25.
Ἀθηνῶν, γραφεῖον τῆς «Εστίας», δόξ. Σταδίου, ἀριθ. 6.
4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Φερδινάνδος Γρηγορό-
γιος. — Ἀθηνῶν (ἱστορικὸν διήγημα Φερδ. Γρηγοροῦ.
Μετάφρ. Σπ. Η. Λάμπρου). — Περὶ τοῦ ἐν Αἰτωλικῇ γεω-
λογικῷ φαινομένου. — Ἡ Δεσποινὴς Λασηγιέρ (Μυθιστορία
Πουλίου Σανδῆ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παππαδοπούλου). —
Οἱ μαργαρίται. — Ὁ Μάρτης (ποίησις ὑπὸ Γ. Βιζυνοῦ). —
Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλθῆσαι. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινὴ.

2542. οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰσχύλου. Ἐκ τοῦ συγγράμα-
τος τοῦ Paul de Saint-Victor «Les deux masques». Με-
τάφρασις Ἀγωνίου Μηλιαράκη. Ἐν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ τυ-
πογραφείου τῆς «Ἐνώσεως» 1882. Εἰς μικρὸν 8", σελ. 56.
[Τὸ μικρὸν τοῦτο φυλλάδιον περιέχει, ὡς ἐκ τοῦ τίτλου ἐμ-
φαίνεται, ἀνάλυσιν μιᾶς τῶν τραγωδιῶν τοῦ Αἰσχύλου, με-
λέτην ἐπὶ τοῦ δαιμονίου δραματούργου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ
ἑλληνικοῦ θεάτρου τοῦ διασημοῦ Paul de Saint-Victor. Ὁ
κ. Μηλιαράκης ἠθέλησε διὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης νὰ
δώσῃ δείγμα τοῦ τρόπου καθ' ὃν πραγματεύεται τὸ θέμα
τοῦ ὁ γάλλος συγγραφεὺς, κατ' ὁμοίαν δὲ νὰ μεταγγίσῃ εἰς
τὴν ἑλληνικὴν τὸ ἀνθρώπινον τοῦ πρωτοτύπου συγγραφῆς
ῥυθμόν, διὰ τὸ ὅποτον καὶ θεωρεῖται εἰς τῶν ἀρίστων πεζο-
γράφων τῆς Γαλλίας. Τὸ θέμα εἶνε καθαρῶς φιλολογικόν
καὶ πιστεύομεν ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀναγνωσθῇ παρὰ παν-
τός λογίου, ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται καὶ περὶ τῆς τραγω-
δίας ἐν ἣ κυρίως διαλάμπει τὸ περὶ ἐλευθερίας φρόνημα τοῦ
ποιητοῦ].

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1644.

Τὸ πρῶτον τ' εἶμαι μαρτυρεῖ, τὸ δεύτερον ἀρνεῖται.

Ἀμφοτέρω ἐνούμενα.

Ἀνήκουν ὃς τὰ πωλούμενα

«Ὅστις δὲν μ' ἔχει μισήτοδς παντοῦ περιφρονεῖται».

1645.

Δημιῶδες

Ποῖα εἶν' ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα

ᾧ ποῦ μπαίνει σὲ κάθε πρᾶγμα.

1646.

Γρίφος

N N Σ

N N Σ

1647.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

P
O
P O I A
A

ΔΥΣΕΙΣ

1642.

Γ λ α ὦ κ η. (Ἡ λύσις αὕτη εὐρίσκειται ἀφαιρουμένου ἐνὸς
ἐκάστου τῶν παραγόντων τοῦ ἀφαιρετίου ἀπὸ τῶν τοῦ ἀ-
φαιρέτου).

1643.

Μ α θ α ῖ ο ς.